

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Slavnostna otvoritev kamniške kočice na Sedlu.

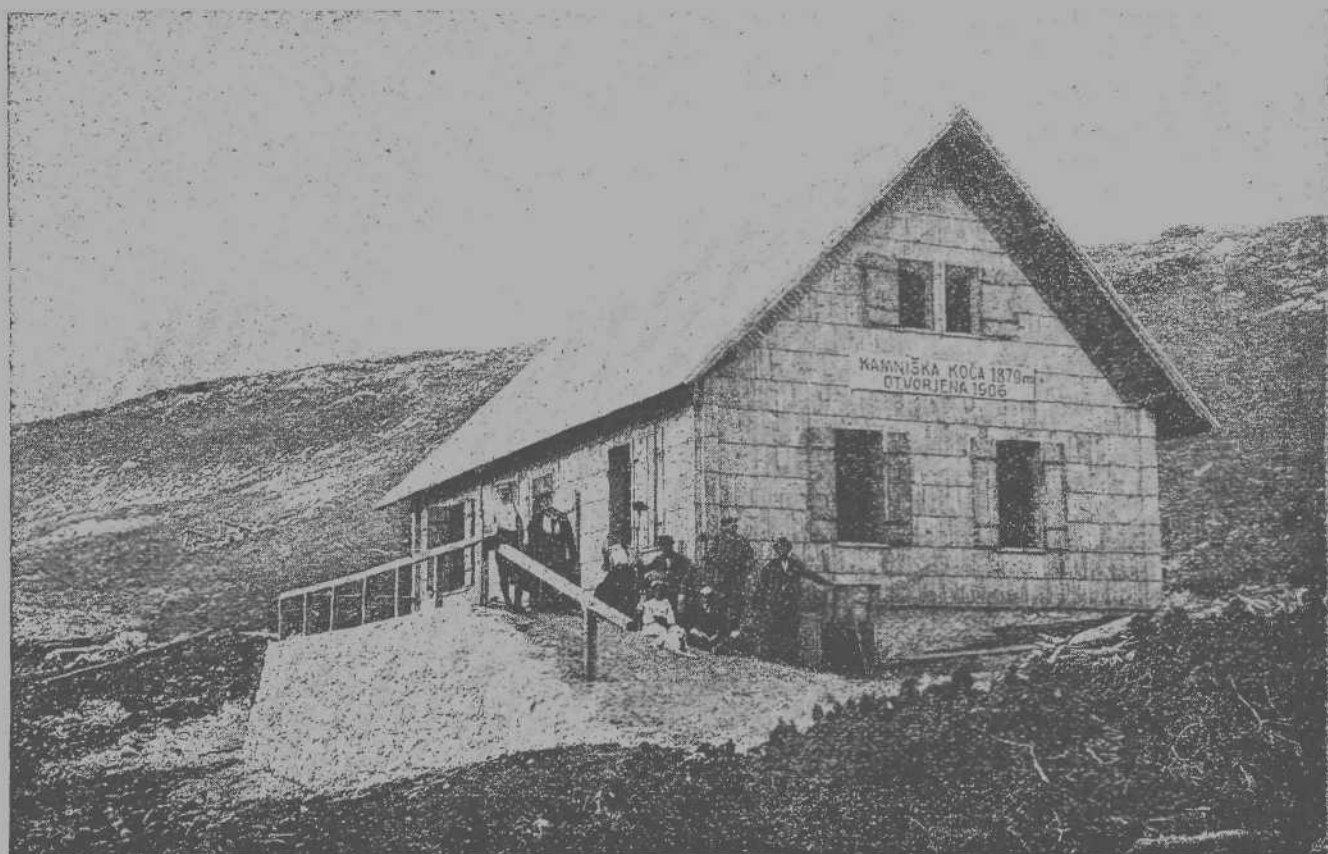
„Slovenski svet, ti si krasán!
Ti poln največje si lepote!
Ti biser meni vse zemlje!“

Lep dan je bil 11. avgusta t. l., ko so odhajali planinci in planinke iz vseh krajev po zložni poti ob kristalno čisti Bistrici proti izvirku in nekateri tudi še isti večer naprej do Sedla, slovesno otvarjati nov planinski dom kamniške podružnice „Slov. plan. društva“, pri katerem so zvečer veliki kres in mnogobrojne žarnice naznanjali planinski praznik. — Jasno nebo se je razpenjalo drugo jutro nad vsem pogorjem; niti najmanjša meglica ni zastirala velikih vrhuncov. Solnce še ni bilo vzhajalo, ko so se pomikali prvi izletniki po strmih hrbtu proti koči. To je bil pohod, kakoršnega še niso videli častitljive kamniške planine! Okoli 7. ure zjutraj je stalo že okoli 200 slaviteljev pri koči ter na vrhu Sedla in veselje je sijalo vsakomur iz oči ob veličastnem razgledu in srce mu je prekipevalo od ponosa na prekrasno domovino. Stali smo na Sedlu in zrla sad domačega dela.

Dne 12. t. m. se je otvorila nova planinska kočica na Kamniškem sedlu ob obilni udeležbi vrlih planink in planincev. Največja je bila udeležba iz Kamnika in Ljubljane, počastilo nas je lepo število vrlih Čehinj in Čehov. Ob 10. uri imel je g. frančiškanturist propoved, pristno planinsko, ki je pomen te slavnosti zelo povekšala, potem sv. mašo na verandi ter blagoslovil novi planinski dom. Oddelek kamniške Lire je med mašo izbrano popeval. Bil je res idiličen prizor. Vsa tratina pred kočico polna turistov in turistinj, našteji smo jih čez 260. Kaj takega še slovenske planine niso videli. Po maši je načelnik kamniške podružnice imel nagovor, ne-

kako takole: „In zopet se dviga nova trdnjava na našem planinskem svetu, na krasni zemlji slovenski. In zopet je napočil dan slave, dan veselja po naporu in trdem delu, napočil je dan otvoritve planinskega doma na Kamniškem sedlu, 1879 m visokem. Veselili smo se vsi tega svečanostnega trenutka in srečno smo ga dočakali. Podjetje, katerega se je bila kamniška podružnica lotila, je bilo izredno težavno, kajti v taki visočini postaviti planinsko zavetišče, zahteva mnogo truda, denarnih sredstev in krepke podpore, a podružnica zavedala se je poleg vseh teh težav častne svoje naloge in dovršila jo je sijajno. Velikega pomena ima današnji dan za slovensko planinstvo, ker otvarjamo že 18. planinsko kočico, trdnjavo na naši rodni zemlji. Zbrali smo se torej danes tukaj, da slovesno praznujemo ta veljavni uspeh slovenske turistik in napredka in vam vsem v našem novem zavetišču iskreno zakličem: Dobrodošli!

Misel, postaviti to kočico, sprožil je odbor vže leta 1901 in je ta misel s sklepom na občnem zboru dne 23. avgusta 1902 bila potrjena ter se je takratni odbor koj obrnil s prošnjo za prepustitev prostora in potrebnega lesa na slavno kamniško meščansko korporacijo, ki je to prošnjo koj blagohotno rešila ter se je še isto leto pričelo s sekanjem lesa, 1903 nadaljevalo, prihodnje leto dne 24. julija postavil temeljni

kamen in proti jeseni pretečenega leta — za otvoritev žal že prepozni letni čas — dovršila veličastna stavba.

Ko danes tako slovesno otvarjamo novi planinski dom, čast mi je pozdravljati osobito zastopnike osrednjega društva, vrlo češko podružnico „Slov. plan. društva“, ki je danes v tako mnogobrojnem številu tukaj zastopana, načelnika savinske, podravske in radovljiške podružnice, ter zastopnike kranjske, vipavske in tržaške podružnice; v posebno čast in dolžnost si pa štejem, zahvaljevati se prav iskreno v imenu kamniške podružnice vsem, ki so pripomogli k tej lepi stavbi, osobito pa slavni kamniški meščanski korporaciji za vedno naklonjenost, osrednjemu društvu za izdatno pripomoč in vsem blagim darovateljem.

Otvorjam to novo kočjo z iskreno željo, da naj bode varno zavetišče utrujenemu turistu v naših planinah in viden spomenik slovenskega napredka.

Bog blagoslovi naše delo!“

Zbor „Lire“ je nato navdušeno zapel „Lepa naša domovina“, da je odmevalo od gorskih velikanov. — Nato je načelnik osrednjega društva, prof. Orožen, razložil bajeslovni pomen Kamniških planin, podal zgodovinske črtice o teh planinah iz turške in francoske dobe in čestital kamniški podružnici na tej veličastni stavbi. S tem je bil oficijelni del otvoritve končan in pričela se je neprisiljena veselica ob lepem petju kamniškega društva „Lire“. Poleg nekaterih pismenih pozdravov in čestitk je došla od cerkniške podružnice sledeča brzojavka: „Zadržani pozdravljajo najvažnejšo čuvajko slovenskih planin!“

Kočja na Kamniškem sedlu je prav trdno usidrana, s pločevino krita, 13 m dolga in 8 m široka ter ima na južni strani odprto prostorno verando. Iz verande je vhod v kuhinjo, ki ima prav lepo štedilno ognjišče. Na levi strani proti Brani je prostorna moška spalnica (8 postelj), naravnost iz kuhinje se pride v sobo za dame (4 postelje), na desno od kuhinje proti Planjavi je jedilnica, ki ima prostora za 20 ljudi. Iz jedilnice drže stopnice v hladno klet, druge stopnice pa na podstrešje, kjer je sobica (2 postelji), skupno ležišče (6 postelj), sobica za oskrbnico in ležišče za vodnike. Na stavbi se nahaja strelovod, okrog nje lep raven prostor in na obeh straneh klopi za naravo občudujoče turiste.

Kočja je vže sedaj tako dobro in ugodno opravljena, kakor ne lahko katera daleč okrog. Večino notranje oprave je podarilo osrednje društvo, mnogo daril pa je dobila podružnica od ljubljanskih planincev in kamniških meščanov.

Kamniška kočja na Sedlu. Ker je bilo vreme za napravo vodnjaka pri koči vsled preoblega dežja skrajno neugodno in so izvedenci odsvetovali pri takem vremenu se tega dela lotiti, napravil se bode prihodnje leto vodnjak z vsebino 4 kub. met., ki bode

vsem potrebam zadostoval. Cenik jedil in pijač v koči je nastavljen kakor pri drugih kočah enake oddaljenosti in visokosti ter od osrednjega društva kot primeren odobren, vsled česar je bila vsaka kritika na dan otvoritve neopravičena. Na dan po otvoritvi došlo je 8 pristnih Nemcev na Sedlo, ki so se jako laskavo o legi in dobrem stanu ter postrežbi izrekli, kar nam mora biti v prijetno zadoščenje.

Poziv. Odbor Sokola v Kamniku se obrača tem potom do vseh starišev, kakor tudi mojstrov, ki jim je izročena vzgoja in skrb za dečke ter jim je na tem ležeče, da se ohranijo in telesno utrdijo, naj jih pošiljajo v Sokolovo telovadnico, kjer jim bo dana prilika svoje mlado telo si okrepiti. Prvi pogoj človeškega zdravja so zdrave in krepke mišice, to se pa gotovo pospešuje in tudi doseže z redno telovadbo. Sokol je ustanovil posebne telovadne ure za mladino. Te telovadne ure so od pol 8. do 9. ure zvečer, ob nedeljah in praznikih pa popoldne po službi božji. Vaditelji bodo strogo pazili na to, da bodo dečki točno prihajali, po telovadbi pa tudi odhajali in se ne potepali drugod. Če bi se primerilo, da bi kateri z izgovorom, da obiskuje telovadbo, hodil druga pota, bodo se stariši ozir. mojstri takoj obvestili, da je dotičnemu vstop v telovadnico zabranjen. Zaradi kontrole je torej najboljšje, da oglasijo stariši ozir. mojstri vstop dečka pri načelništvu Sokola, ki bo rade volje dalo pojasnila.

Iz Stoba. Slavnost prostovoljnega gasilnega društva v Stobu se je zvršila nad vse pričakovanje sijajno. Pričela se je v soboto točno ob 8. uri zvečer s sijajno bakljado, ki jo je priredilo domače društvo z godbo na čelu. „Mladi vojaki“ — dečki od 10—13 let so nosili baklje in balončke, v sredi pa je korakalo v lični opravi Gasilno društvo ter godba. Prišedši pod okno kumice gosp. Marije Flerin, se ji je šla poklonit deputacija gasilcev, godba pa je zasvirala 4 komade. Drugo jutro je bila že ob 4. uri budnica, katere se je društvo polnoštevilno udeležilo. Pri službi božji, ki se je vršila ob 10. uri dopoldan, stregla dva gasilca in je igrala domača godba. Ob 2. uri popoldan so pričela prihajati razna društva, katera je pozdravilo naše Gasilno društvo in vsprejele so jih gospodične v krasni narodni noši, pripenši jim lepe šopke. Ob $\frac{3}{4}$ 3. uro je odkorakalo Gasilno društvo na kolodvor pričakovat goste došle z vlakom. Sprejemši goste smo odkorakali zopet proti slavnostnemu prostoru, kjer so se društva vstopila v red pred Gasilnim domom, in se je vršilo blagoslovljenje doma in brizgalne. G. župnik razloži v lepem govoru pomen blagoslova in apelira na navzoče s patrijotičnim rekom — viribus unitis — z združenimi močmi dosežemo vse. Po blagoslovu spregovori Zvezni tajnik g. Trošt ter v svojem govoru posebno naglašja, da mora biti pravi gasilec vedno in povsodi pripravljen pomagati bližnjemu in ga varovati nesreče. Pravi gasilec ne vpraša in se ne ozira na nobeno stranko, temveč pomaga vsakemu bodisi mišljenja kakršnega

koli. Po slavnostnem govoru se je vršila defilacija društev, nato pa odkorakamo na veselični prostor, ki nas je vsled lepe dekoracije kar očaral. Veselični odbor se ni strašil stroškov in sitnosti spremeniti vrt v pravcati raj. Postavljenih je bilo več paviljonov, med temi tudi paviljon za abstinentne. V muzeju so se videle znamenite starine, tako n. pr. kopito Martin Kerpanove kobile, puško, s katero so Terzinci leta 1873. streljali na Francoze in še več drugih znamenitosti. V oddelku bodočnosti videti je bilo kamniško „klaftro“ leta 2000. Med živahnim vrvenjem so prodajale gospodične v narodni noši različne predmete, kakor za šaljivo pošto, šopke in druge reči. Skrbljivo je bilo za občo zabavo, h kateri je jako mnogo pripomogla naša vrla godba, ki se je skazala, da ne pozna utrujenosti. Čudili smo se vstrajnosti in požrtvovalnosti godecev. Prostrani vrt je bil občinstva natlačen in naše Gasilno društvo si mora le čestitati da je v tako kratkem času svojega obstanka si pridobilo toliko prijateljev. Da smo bili vsi tako dobre volje, je gotovo tudi zasluga g. Müllerja, ki nam je postregel z izborno kapljico iz svoje dobro znane kleti. Posetilo nas je 16 gasilnih društev ter domžalsko veteransko. Veselica se je zvršila naravnost v uzornem redu, ves čas cele slavnosti ni bilo najmanjšega nereda. Omeniti je tudi skrb politične oblasti, poslali so v Domžale celo kompanijo žendarjev po zaslugi bogve koga, kateri nas je bržkone osumničil, da bomo padli po Tirolcih liki gladni volkovi. No dotični možic se je v svojem računu nekoliko zmotil in tudi oblasti so se lahko prepričale, da smo Slovenci dostojnejši nego naši privandraci, ki nas izzivajo pri vsaki priliki. Oboroženi sili niti treba ni bilo prestopiti domžalske meje, načelništvo Gasilnega društva je dalo garancijo za red, kateri je bil v resnici uzoren. Čas je hitro minul in prekmalu je prišlo jutro in skrajni čas razhoda. Veselico je posetilo tudi nekaj zmernejših Tirolcev, ki so se na lastne oči lahko prepričali, da smo Slovenci boljši „Herrenvolk“ nego oni kričači, ki nas razkričavajo za suroveže.

Zahvala.

Prostovoljno gasilno društvo v Stobu se tem potom najprisrčneje zahvaljuje vsem bratskim društvom, deputacijam, zastopnikom gasilnih društev, odboru Zveze gasilnih društev, sl. veteranskemu društvu v Domžalah in vsem gostom, kateri so s svojo navzočnostjo omogočili, da se je društvena ustanovitev tako sijajno praznovala.

Osobito izreka toplo zahvalo občinskemu gospodarstvu za njegovo veliko požrtvovalnost, preč. g. Berniku, župniku na Goričici za blagoslovljenje Gasilnega doma in brizgalne, tajniku Zveze g. Fr. Troštu za lepi slavnostni govor, blag. gospej kumici Mariji Flerinovi, gosp. tovarnarjem, gg. županoma J. Dime iz Depalevasi in Karolu Sojer iz Ihana za veliko podporo. Dalje slavni godbi, ki je brezplačno svirala ves čas slavnosti kakor tudi pri veselici, g. Fr. Pečniku, g. A. Müllerju za okusno prireditev veseličnih prostorov, gospicam Mici Markužič, Valentini Kosirnik,

Ivanki in Mici Dolar, Ivanki in Valentini Habjan, Franci Kvas, Jerici Ovca, Mici Setnikar in Margareti Šuštar, ki so v krasni narodni noši došlim gostom delile duhteče šopke in tudi sodelovale pri veselici; dalje domačinom, ki so nas gmotno podpirali ali pomagali kakor si bodi, da se je vsa slavnost dostojno vršila. Vsem, kateri ste okrasili hiše z zastavami ter preskrbeli za dostojen vsprejem, rečemo: lepo ste s tem proslavili sami sebe in s tem pokazali, da ste vneti za človeštvu koristne naprave.

Prostovoljno gasilno društvo v Stobu

14. avgusta 1906.

Rudolf Mayer,
načelnik.

Jožef Jezernik,
tajnik.

Izjava.

Ni res, da je udarila dne 2. t. m. strela v graščino g. viteza Schneida v Zapricah, kakor je to poročal „Kamničan“ dne 3. t. m. Kdor o tem dvomi, naj pride pokazat, kje da je treščilo.

Graščinsko oskrbnništvo Zaprice, 15. avg. 1906.

Josip Gerlovič, oskrbnik.

Spominjajte se Društvenega doma!

= Velika zaloga vsakovrstne
opeke (falz-cegla)
iz raznih velikih tovarn
pri Fran Pečniku v Domžalah.

Postrežba točna. Cene nizke.

Smrt muham!

je najboljšo domače sredstvo za
pokončavanje muh.

Cene: 1 pola 10 vin. Pri večjem odjemu znaten
popust. 12-6

Glavna zaloga pri

✦ Karolu Kummer

trgovina s špecerijskim blagom
v Kamniku na Grabnu. ✦ ✦

Priporoča svojo špecerijsko blago, osobito pa moko in žito po nizki ceni v izborni kakovosti.

Izbornno vležano pivo v
sodčkih in steklenicah

priporoča

pivovarna Julij Stare
v Mengšu. || Vsa naročila se
točno izvršujejo.

Tovarna kisa
Marija Stare v Kamniku.

Priznано izboren kis (jesih)
se vsakemu trgovcu in gospo-
dinji najtopleje priporoča. =

**Jedilna
mast**

"GERES"

se prodaja v trgovini
Josip Klemenčiča v Kamniku.

JANKO POHLIN

oblastveno koncesijonirani napeljevatelj vodovodov
v Kamniku

naznanja slav. občinstvu, da prevzema popolne
vodovodne naprave, izdelava na zahtevo za taiste
načrte in proračune, vpelje solidno in po nizkih
cenah vodovod v hiše, napravlja popolne kopelji
s pečjo, klozete z vodnim izpiranjem, vodomete,
priprave za škropenje vrta, perilnice, kakor tudi
vsa v to stroko spadajoča dela. — Izdeluje in
popravlja tudi strelovode ter hišne telefone in
telegrafe. 6-6

Trgovina s špecerij-
skim blagom

E. HAJEK

Kamnik, Glavni trg 23
priporoča vsaki dan sveže kuhano

šunko,
čajno maslo (Teebutter),
delikatese sploh in vse
vrste mineralne vode.

Stanje hran. vlog:
nad
1,450.000 K

Mestna hranilnica v Kamniku

Rezervni zaklad:
nad
25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%
ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu.

Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna
občina kamniška z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo.
Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to
hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Hranilnica sprejema tudi hranilne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar,
ne da bi se pri tem obrestovanje prekinilo.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Poštne hranilnice račun št. 856.422.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti
in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku
36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.